

Poruka subotne škole

Saveti za hrišćanski život III/2012

III tromesečje

7. jul 2012.

1. UTICAJ HRIŠĆANSKOG DOMA

***“Ko ide za mnom neće hoditi po tami,
nego će imati vidjelo života!” (Jovan 8,12)***

Naše vreme, naša snaga, celokupna naša energija, sve pripada Bogu. Ukoliko sve to budemo posvetili Njemu, naše videlo će sijati. Ono će prvo i najjasnije obasjati one koji žive u našem domu, koji su najneposrednije povezani sa nama, ali će se proširiti i izvan doma, čak i u “svet”. Mnogima će ono biti miris života na život, ali će biti i onih koji će odbiti da prepoznaju svetlost ili da hode u njoj. Oni pripadaju vrsti ljudi o kojima je naš Spasitelj govorio kada je rekao: “A sud je ovaj što videlo dođe na svet, i ljudima većma omile tama negoli videlo; jer njihova dela behu zla.” (Jovan 3,19) Takvi su u najtežem položaju, ali njihovo držanje nam ne daje pravo da prestanemo svetliti.

Pretpostavimo da čuvar svetionika, zato što je neki brod zane-
mario znakove upozorenja i razbio se o stene, ugasi svetiljku i kaže:
“Ne želim više da se staram o svetlima i svetioniku!” Kakve bi bile
posledice? Svakako da se on tako ne ponaša! On održava svetlost u
toku cele noći, svetionik šalje svoje zrake daleko u tamu, na blagoslov
svim mornarima koji se nađu u opasnoj blizini stena i plićaka. Kada

bi se neki brod razbio zato što nije bilo svetlosti, po celom svetu bi odjeknula vest da se te i te noći, na tom i tom mestu, brod razbio na komade zato što svetionik nije bio zapaljen. Međutim, ako se brodo-
vi razbijaju zato što nisu obratili pažnju na svetlost, svetioničar nije kriv; bili su opomenuti, ali opomenu nisu prihvatili.

Šta bi bilo kada bi se svetlost našeg doma ugasila? Onda bi se svi koji žive u domu našli u tami; posledice bi bile isto tako razorne kao da se ugasila svetlost na svetioniku. Duše gledaju na vas, braćo hrišćani, da vide da li ste pijani od briga ovoga sveta ili se pripremate za budući, večni život. Oni će se truditi da ustanove kakav je uticaj vašeg života, i da li ste verni misionari u domu, pripremajući svoju decu za Nebo.

Prva hrišćaninova dužnost je njegov dom. Očevi i majke, na vama počiva velika odgovornost. Vi pripremate svoju decu za život ili za smrt; vi ih spremate da budu stalni stanovnici ovoga sveta, da ugađaju sebi u ovom životu, ili za besmrtni život, da večno slave Boga. Koje od toga će biti? Treba da bude dužnost vašeg života da svako dete koje vam je Bog poverio bude oblikovano po božanskom uzoru. (Sings of the Times, 14. januar 1886)

14. jul 2012.

2. DOKAZ KOJEMU SE NEVERNICI NE MOGU ODUPRETI

***“Dok vidjelo imate vjerujte videlo, da budete sinovi vidjela!”
(Jovan 12, 36)***

Dobro sređen hrišćanski dom je dokaz kome se nevernik ne može odupreti, jer ne može da nađe mesta za svoje beznačajne prigovore. A i deca iz takvog doma su pripremljena da se suoče sa mudrovanjima

nevernika. Ona su prihvatila Bibliju kao temelj svoje vere i zato imaju čvrst oslonac koji ne može odneti nadolazeća plima neverništva.

Hristos je rekao: "Vi ste videlo svetu!" On nam je dao talante na čuvanje. Šta mi radimo sa poverenim darovima? Da li se trudimo da naše videlo svetli, služeći se talantima Bogu na slavu i bližnjima na blagoslov, ili ih upotrebljavamo da bismo izvukli neku korist za sebe? Mnogi se njima služe na sebičan način. Izgleda kao da ne shvataju da ćemo se svi pojaviti na sudu i da ćemo uskoro morati da damo obračun kako smo se služili prilikama koje nam je Bog dao da činimo dobro! Koji će izgovor ljudi dati na onaj veliki dan što nisu stavili u službu Božjega dela svoje sposobnosti, svoje obrazovanje, svoju taktičnost, svoju istrajnost i svoju revnost?

Nama je neophodna božanska pomoć ako želimo da naše videlo svetli. Isus je umro da bi nam pružio tu pomoć. On nam upućuje poziv: "Neka se uhvati za silu moju da učini mir sa mnom; učiniće mir sa mnom!" (Isaija 27,5) Prionite uz ruku Beskrajne Sile, videćete da je drag vašoj duši i da će vam celo Nebo stajati na raspolaganju. "Ako li u videlu hodimo, kao što je On sam u videlu, imamo zajednicu" (1. Jovanova 1, 7) sa svetim anđelima. Isusu, Josedekovom sinu, bilo je rečeno: "Ovako veli Gospod nad vojskama: ako uzideš mojim putevima, i ako uzdržiš što sam naredio da se drži...daću ti da hodiš među ovima što stoje!" (Zaharija 3,7) A ko su ti "što stoje"? To su anđeli Božji. Prvosveštenik Isus je morao da gaji živo, stalno poverenje u Boga svakoga dana, i tek tada su anđeli mogli da hode s njime i da božanska snaga počiva na njemu u celokupnom njegovom radu.

I onda, prijatelji moji, hrišćani, očevi i majke, možete li dozvoliti da se vaša svetlost ugasi? Ne, nikada ne! Možete li dozvoliti da vaše srce iznemogne, da se vaše ruke umore? Ne, nikada ne! Jednoga dana će se velika vrata nebeskoga Grada otvoriti za vas i vi ćete moći da predstavite sebe i svoju decu pred prestolom, govoreći: "Evo mene i dece koju si mi dao!" Kakva li će to nagrada biti za svu vašu vernost kada budete videli svoju decu sa krunom besmrtnog života na glavi u prekrasnom Božjem Gradu! (Signs od the Times, 14. januar 1886)

21. jul 2012.

3. OSOLONITI SE NA MOĆNOG BOGA NEBESKOGA

“Neka bude dobra volja Gospoda Boga našega s nama, i djelo ruku naših dovrši nam, i djelo ruku naših dovrši!” (Psalam 90, 17)

Vaša deca treba da nauče da obuzdaju svoj temperament i da gaje nežan, hrišćanski duh. Usmeravajte ih tako da zavole Božje delo, da im bude milije da odlaze u molitveni dom nego na mesta za zabavu. Učite ih da je religija živo načelo. Da sam ja odrasla sa uverenjem da je religija samo neko osećanje, moj život bi postao potpuno beskoristan. I zato: ja nikada ne dozvoljavam da osećanja stanu između mene i Neba. Bez obzira na svoja osećanja, ja ću uvek tražiti Boga u početku dana, u podne, po noći, da bih mogla da dobijem snagu sa živog Izvora snage.

Majke, zar vam vreme nije dato da biste ga provele u ulepšavanju uma vaše dece, u negovanju lepote njihovog karaktera? Zar ne bi trebalo da ga provodite u oslanjanju na moćnog Boga nebeskoga, u traženju Boga i iskanju snage i mudrosti od Njega da pripremite svoju decu za mesto u Njegovom carstvu, da im osigurate život koji će trajati kao i presto Gospodnji?...

Možda majka sedi za svojim poslom iz večeri u več, dok njena deca odlaze u postelju bez molitve i bez večernjeg poljupca. Ona ne povezuje njihova nežna srca sa svojim srcem toplim vezama ljubavi, jer je “suviše zaposlena”!...

Neki će se možda pitati zašto toliko govorimo o religiji u domu i o deci. To je zato što mnogi tako neoprostivo zanemaruju svoje dužnosti u domu. Kao Božje sluge, roditelji, vi ste odgovorni za decu koja su poverena vašem staranju. Mnoga od njih rastu bez straha Božjega, kao raskalašna i bezbožna, nezahvalna i nesveta bića.

Da su ta deca bila pravilno podizana i vaspitavana, da su odrasla u nauci i u strahu Gospodnjem, nebeski anđeli bi bili u vašem domu. Da ste bili verni misionari u domu...vi biste...pripremali svoju decu da budu uz vas, kao uspešni radnici u Božjem delu!

Kakav li utisak ostavlja na svet kada vidi porodicu ujedinjenu u radu i službi Gospodu! Takva porodica je snažna propoved u korist stvarnosti hrišćanstva. Drugi vide da je u porodici na delu uticaj koji oblikuje decu i da je sa njima Gospod Bog Avramov. A ono što ima tako snažan uticaj na decu oseća se i izvan doma, utiče i na druge ljude. Kada bi domovi onih koji govore da su hrišćani širili pravu hrišćansku atmosferu, imali bi moćan uticaj na dobro. Oni bi zaista bili “videlo svetu”! (Signs of the Times, 14. januar 1886)

28. jul 2012.

4. HRISTOS DAJE NEOPHODNE VRLINE

*“Sinovi naši neka budu kao bilje, koje veselo odraste u mladosti;
kćeri naše kao stubovi prekrasno izrađeni u dvoru.”*
(Psalam 144,12)

Prva i najhitnija dužnost majke prema svom Stvoritelju je da decu koju joj je On dao obuči za Njega...Kako pažljivo, onda, treba da bude njeno izražavanje i njeno ponašanje u prisutnosti tih malih učenika...

Majke, postanite svesne činjenice da vaš primer i vaš uticaj deluju na karakter i sudbinu vaše dece; i zato, imajući u vidu svoju odgovornost, razvijte dobro uravnotežen um i neporočan karakter, širite oko sebe samo ono što je istinito, dobro i lepo.

Vaš sažaljivi Otkupitelj vas posmatra s ljubavlju i saučešćem, spreman je da čuje vaše molitve i da vam pruži pomoć koja vam je neophodna. On zna breme svakog majčinskog srca i On je njen najbolji prijatelj u svakoj nevolji. Njegove večne ruke podržavaju bogobojazne, verne majke. Dok je bio na Zemlji, imao je majku koja se borila sa siromaštvom, sa mnogim strahovanjima i brigama, i zato saoseća sa svakom hrišćanskom majkom u njenim nevoljama i mukama. Isti Spasitelj koji je krenuo na dugo putovanje da bi ublažio strahovanja žene čija je ćerka bila opsednuta nečistim duhom, čuće molitve svake majke i blagosloviti njenu decu.

Onaj koji je udovici vratio sina jedinca, kojeg su nosili na groblje, i danas je dirnut bolom ožalošćene majke. Onaj koji je sa saučešćem plakao na Lazarevom grobu i vratio Mariji i Marti pokopanog brata, koji je oprostio Mariji Magdaleni, koji se setio svoje majke dok je u agoniji visio na krstu, koji se javio rasplakanim ženama i zadužio ih da kao Njegovi glasnici objave prvu radosnu vest o vaskrsлом Spasitelju – On je i danas najbolji prijatelj žene i spreman je da joj pomogne u svim životnim položajima.

Naš Spasitelj, koji razume borbe našeg srca, koji zna slabosti naše prirode, saoseća sa našim nedostacima, oprašta nam naše pogreške, i daje nam blagoslove koje iskreno želimo. Radost, mir, trpljenje, nežnost, vera, dobročinstvo predstavljaju elemente hrišćanskog karaktera. Te dragocene vrline su rod Svetoga Duha i kruna i štiti hrišćanina. Dom u kome ove osobine vladaju, pun je sinova koji kao “bilje veselo odrastaju u mladosti” i kćeri koje su kao “stubovi prekrasno izrađeni u dvoru”. Ta nebeska dostignuća nisu zavisna od okolnosti, niti od nesavršenog prosuđivanja i volje čoveka. Ništa ne može pružiti savršenije zadovoljstvo ni radost od oblikovanja hrišćanskog karaktera; najuzvišenije ambicije ne mogu sebi postaviti neki viši cilj. (Signs of the Times, 9. septembar 1886)

4. avgust 2012.

5. HRISTOS OLAKŠAVA TERETE RODITELJIMA

“Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe i naučite se od mene... i naći ćete pokoj dušama svojim.” (Matej 11, 28. 29)

Nijedan posao se ne može uporediti sa poslom hrišćanske majke. Ona se prihvata svoga posla sa punom svešću šta znači vaspitati svoju decu u nauci i strahu Gospodnjemu. Koliko puta će ustanoviti da joj je teret odgovornosti teži nego što ga može podneti? Kolike li dragocene prednosti što ga onda celog može izneti svom sažaljivom

Spasitelju u molitvi, što ga može staviti pred Njegove noge, naći u Njegovog prisutnosti snagu koja će je održati, dati joj vedrinu, nadu, hrabrost, i mudrost u najtežim trenucima! Kako je prijatna izmorenoj majci svest da ima takvog Prijatelja u svim svojim teškoćama! Kada bi majke mnogo češće odlazile pred Hrista, kada bi se potpunije na Njega oslanjale, njihovi bi tereti bili lakši i one bi našle odmor svojoj duši.

Isus voli decu. Važna odgovornost podizanja dece ne bi smela da počiva samo na majci... Otac treba da ohrabri i podrži majku u njenom poslu svojim vedrim licem i ljubaznim rečima... Njena deca moraju dobiti njeno vreme i njenu pažnju... Vaspitanje dece da zadovolje biblijska merila zahteva vreme, istrajnost i molitve. Tome mora da posveti pažnju pa makar zanemarila nešto drugo u kući.

Mnogo puta u toku dana jedan pa drugi uplakani glasić će pozivati majku. Da bi odgovorila na pozive i zadovoljila njihove potrebe, majka mora da bude i tu i tamo... Reč pohvale će im razvedriti srce za mnogo sati. Mnoge dragocene zrake svetlosti i radosti majka može usput da razaspe među svoje mališane. Kako usko može da veže ta draga bića za svoje srce, tako da im njena prisutnost postane najsunčanije mesto na svetu!

Međutim, često je strpljenje majke stavljeno na probu tim bezbrojnim malim obavezama, koje jedva da izgledaju vredne truda... Ona veoma često skoro da nema vremena za sebe, ali tiha molitva njenom sažaljivom Otkupitelju smiruje njene živce i ona postaje sposobna da drži uzde samokontrole sa tihim dostojanstvom. Ona govori smirenim glasom, ali mora da uloži napor da bi zadržala oštre reči i potisnula ljutita osećanja, koja bi, kada bi se izrazila, potkopala njen uticaj za dugo vremena... Kao što roditelji žele da Bog postupa prema njima, tako treba da postupaju prema svojoj deci.

Naša deca su samo najmlađi članovi Gospodnje porodice, povereni nama da bismo ih mudro vaspitali i strpljivo navikavali na red, tako da mogu izgraditi hrišćanski karakter, osposobiti se da budu na blagoslov drugima u ovom životu i da uživaju u životu koji će doći. (Signs of the Times, 13. septembar 1877)

11. avgust 2012.

6. RODITELJI MORAJU DA NAUČE DECU POSLUŠNOSTI

*“Deco! Slušajte svoje roditelje u Gospodu; jer je ovo pravo.”
(Efescima 6,1)*

Decu moramo učiti da svojim sposobnostima treba da posluže na slavu i čast Bogu. Upravo zato ona moraju da nauče lekciju poslušnosti, jer samo životom dragovoljne poslušnosti mogu da služe Bogu onako kako On zahteva. Pre nego što bude dovoljno veliko da razumno zaključuje, dete mora naučiti da sluša. Nežnim, istrajnim naporima, ova navika se može utvrditi...

Pokažite deci da se pravo strahopoštovanje pokazuje poslušnošću. Sve što je Bog zapovedio veoma je važno i nema drugog puta da svoje strahopoštovanje pokažemo na Njemu tako ugodan način kao poslušnošću onome što je rekao.

Majka je kraljica doma, a deca su njeni podanici. Ona treba da vlada mudro svojim domaćinstvom, u dostojanstvu svog materinstva... Objasnite svojoj deci tačno šta želite od njih. Onda im stavite do znanja da se vaše reči moraju slušati. Na taj način ih obučavate da poštuju Božje zapovesti, koje jasno pozivaju da se nešto čini ili ne čini.

Retki su roditelji koji dovoljno rano počinju da uče svoju decu poslušnosti. Detetu se obično dozvoljava da se dve ili tri godine suprotstavlja svojim roditeljima, koji se ustručavaju da ga disciplinuju, misleći da je još suviše mlado da bi se od njega mogla tražiti poslušnost. Ali, sve to vreme “ja” raste u tom malom biću i roditeljima iz dana u dan postaje sve teže da steknu kontrolu. U vrlo ranom detinjstvu deca su u stanju da shvate ono što im se jasno i jednostavno kaže i da se nežno i razborito nauče da slušaju. Nikada im se ne sme dozvoliti da pokažu nepoštovanje prema roditeljima. Samovolja se nikada ne sme ostaviti bez ukora. Buduće dobro deteta zahteva ljubaznu, nežnu, ali čvrstu disciplinu...

Mudri roditelji neće kazati svom detetu: “Samo odluči šta ćeš činiti, idi kuda ti hoćeš, radi ono što ti želiš!” već: “Poslušaj šta ti Gos-

pod govori!” Mudra pravila i propisi se moraju postaviti i nametnuti da se ne bi narušila lepota domaćeg života...

Deca će biti srećnija, mnogo srećnija, ako su podvrgnuta primerenoj disciplini, nego kada su prepuštena da čine ono što im govore njihovi neobuzdani nagoni. Detetove najveće vrline su skromnost i poslušnost – pažljive uši da čuje reči usmeravanja, spremne ruke i noge da krene i da ostane na putu dužnosti...

Iznad svega, roditelji treba da okruže svoju decu atmosferom radosti, uslužnosti i ljubavi. Dom u kome ljubav stanuje i nalazi svoj izraz u pogledima, u rečima, u delima, to je mesto u kome i anđeli uživaju da se zadržavaju. (CPT 11 – 115)

18. avgust 2012.

7. HRISTOS – IZVOR SNAGE ZA ŽENU I MAJKU

**“Sinovi njezini podižu se i blagosiljaju je; muž njen
takođe hvali je.” (Pričle 31, 28)**

Istina je da se točkovi mašinerije doma neće uvek okretati glatko; mnogo toga će stavljati na probu našu strpljivost i opterećivati našu snagu. Iako majke nisu odgovorne za okolnosti nad kojima nemaju vlasti, ne možemo poricati da okolnosti veoma utiču na njih u njihovom životnom delu. Međutim, za osudu je kada dozvole okolnostima da preuzmu vlast, da potkopaju njihovu principijelnost, da ih zamore i navedu da se pokažu nedostojne svog visokog poziva i da zanemare svoje dužnosti.

Žena i majka koja plemenito savladava teškoće, pod kojima druge padaju zbog nedostatka strpljenja ili isticajnosti, ne samo da sama postaje jaka u obavljanju svojih dužnosti, već je iskustvo u savladavanju iskušenja i prepreka osposobljava da pruži uspešnu pomoć drugima, i rečima i primerom. Mnogi koji se dobro snalaze u povoljnim okolnostima, izgleda da doživljavaju promenu karaktera kada navale ne-

volje i teškoće; izopačuju se u skladu sa veličinom svojih problema. Bog nikada nije želeo da postanemo igračke okolnosti...

Prava žena i majka će svoje dužnosti obavljati dostojanstveno i vedro, neće smatrati poniženjem da svojim rukama obavlja sve što od nje traži dobro sređeno domaćinstvo. Ako snagu i utehu bude tražila od Boga, ako u Njegovoj mudrosti i strahu bude obavljala svoje svakodnevne poslove, privezaće i svoga muža uz svoje srce, doživće da njena deca odrastu i postanu zrela, ugledni ljudi i žene, koji imaju moralne čvrstine da slede primer svoje majke.

Nema slučajnog posla u ovom životu; žetva će odrediti karakter semena koje smo sejali...

Majke, vi razvijate karakter. Vaš saosećajni Otkupitelj vas posmatra sa ljubavlju i saučešćem, spreman da sasluša vaše molitve i da vam pruži pomoć koja vam je neophodna u vašem životnom delu. Ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, vera i milosrđe su elementi hrišćanskog karaktera. Te dragocene vrline su rodovi Duha. Oni su hrišćaninu i kruna i štiti. Ni najsmelij snovi ni najuzvišenije težnje ne mogu da traže više. Ništa ne može da pruži savršenije zadovoljstvo i smirenje.

Ova nebeska dostignuća ne zavise od okolnosti, niti od volje ili nesavršenog rasuđivanja čoveka. Dragoceni Spasitelj, koji razume borbe našega srca i slabosti naše prirode, žali i oprašta naše pogreške, i daje nam vrline koje iskreno želimo. (Health Reformer, avgust 1877)

25. avgust 2012.

8. OČEVI TREBA DA PROVODE VREME SA DECOM

“Vi očevi, ne razdražujte dece svoje, nego ih gajite u nauci i u strahu Gospodnjemu.” (Efescima 6,4)

Iako smo naglašavali važnost majčinog rada i njene misije, ne smemo da pređemo olako preko dužnosti i odgovornosti muža i oca

u delu vaspitanja dece. Njegovi napori treba da budu u skladu sa naporima bogobožne majke. On treba da pokaže da je voli i poštuje kao ženu koju je izabrao, a i kao majku svoje dece...

Očevi treba... da se druže sa svojom decom, da saučestvuju s njima u njihovim malim nevoljama, vezujući ih uz svoje srce snažnim vezama ljubavi, zadobijajući takav uticaj na njihovom um u razvoju da deca njihov savet smatraju svetim...

Kada se bude vratio sa posla, otac treba da prihvati kao prijatnu promenu vreme koje će provesti sa svojom decom. Može da ih odvede u vrt, da im pokaže pupoljke koji se otvaraju i raznovrsne boje rascvetalog cveća. Uz pomoć takvih posrednika može da im pruži najvažnije pouke o Stvoritelju, otvarajući pred njima veliku knjigu prirode, u kojoj se Božja ljubav vidi na svakom drvetu i cvetu i vladi trave. Može da im usadi misao da se Bog, koji se toliko stara o drveću i cveću, svakako mnogo više stara o stvorenjima koja su načinjena po Njegovom obličju. Još u ranim godinama može da im se kaže da Bog želi da deca budu lepa, ne ukrašena veštačkim ukrasima, već lepotoj karaktera, privlačnošću ljubaznosti i simpatije, što će doprineti da njihova srca budu ispunjena radošću i srećom.

Roditelji mogu mnogo doprineti da se njihova deca povežu sa Bogom, pomažući ih da zavole dela prirode koja im je Bog dao i da prepoznaju ruku velikog Darodavca u svemu što dobijaju. Tlo srca se na taj način veoma rano može pripremiti za sejanje dragocenog semena istine, koje će u svoje vreme izniknuti i doneti bogatu žetvu. Očevi, zlatni trenuci koje možete provesti sa svojom decom da biste stekli temeljito poznavanje njihovog karaktera i temperamenta, da biste pronašli najbolje metode postupanja prema njihovim mladim umovima, su...dragoceni. (Signs of the Times, 6. decembar 1877)

Dužnost prema deci treba da zauzme jedno od najvažnijih mesta u oćevom rasporedu vremena. Ona se ne sme zanemariti da bi se vreme posvetilo sticanju bogatstva ili postizanju visokog položaja u svetu. U stvari, upravo društveni položaji i časti često odvajaju čoveka od njegove porodice i uskraćuju joj njegov uticaj više od bilo čega drugog. Ukoliko otac želi da njegova deca izgrade skladan i uravnotežen karakter, da budu na čast njemu i na blagoslov svetu, treba da obavi naročito delo. (Signs of the Times, 20. decembar 1877)

1. septembar 2012.

9. OČEVI TREBA DA VODE DECU HRISTU

*“Ako Gospod neće graditi doma, uzalud se muče koji ga grade.”
(Psalam 127,1)*

Šta bismo mogli da kažemo da bismo probudili moralnu svest očeva, da bismo ih naveli da shvate svoju dužnost prema svom potomstvu i da se prihvate njenog izvršavanja? Ova tema je veoma zanimljiva i važna, jer utiče na buduće blagostanje naše zemlje. Mi bismo želeli da svečano upozorimo očeve, ali i majke, na ozbiljnu odgovornost koju su prihvatili kada su doneli decu na svet. To je odgovornost od koje ih ništa osim smrti ne može osloboditi. Istina je da najvažnija odgovornost u toku prvih godina dečjeg života počiva na majci, ali čak i tada otac treba da bude njen oslonac i savetnik, pozivajući je da se osloni na njegovu široku ljubav, pomažući joj koliko god je to moguće...

Na onaj veliki dan obračuna tražiće se od njega: Gde su ti deca koju sam poverio tvom staranju, da ih vaspitaš za Mene, da njihove usne izgovaraju hvalu Meni, da njihov život bude sličan kruni lepote u svetu, da žive da bi Mene proslavili u toku cele večnosti?

Kod neke dece moralne snage snažno prevladaju. Ona imaju snagu volje da kontrolišu svoje misli i dela. Druga se jedva odupiru svojim životinjskim nagonima. Da bi zadovoljili potrebe tako različitih temperamenata, koji se često pojavljuju u okviru iste porodice, očevi, ali i majke, moraju da traže mudrost i strpljenje od svog božanskog Pomoćnika...

Otac često treba da okuplja decu oko sebe i da usmerava njihove misli u kanale moralnog i religijskog videla. On treba da proučava njihove različite sklonosti i podložnosti i da im pristupa na najjednostavniji način. Na neke se najbolje može uticati obožavanjem Boga i strahopoštovanjem prema Njemu, na druge prikazivanjem Njegove dobrote i mudrog providenja, koje poziva na njihovu zahvalnost. Na neke se opet najbolje može delovati ako pred njihovim očima otvaramo čudesni i tajanstveni svet prirode, koji je ispunjen nežnim

skladom i lepotom i koji se obraća njihovoj duši, govoreći im o Stvo-
ritelju neba i zemlje i svega što je lepo u njima.

Deca koja imaju sposobnosti za muziku, ili je vole, mogu da budu
za ceo život usmerena razboritom upotrebom ove sklonosti kao
posrednika u verskom poučavanju...Mnogi se mogu dosegnuti na
najbolji način verskim slikama, koje prikazuuju prizore iz Isusovog
života i rada...

Iako treba da bude jednoobraznosti u porodičnoj disciplini, ona
mora da bude raznovrsna da bi zadovoljila potrebe različitih članova
porodice. Roditelji treba da razmišljaju kako... da pokrenu decu da
postignu najviši stepen inteligencije i usavršavanja karaktera. (Signs
of the Times, 20. Decembar 1877)

8. septembar 2012.

10. VAŽAN JE RAD OBA RODITELJA

*“Prokletstvo je Gospodnje u kući bezbožnikovoj,
a stan pravednički blagosilja.” (Priče 3,33)*

Božja Reč se mora razborito primeniti da deluje... na mladi um,
da postane njegovo merilo čestitosti, da ispravlja njegove greške, da
prosvetljuje i usmerava njegove misli, što će biti daleko uspešnije u
obuzdavanju i potčinjavanju razdražljivog temperamenta od oštrih
reči koje samo izazivaju gnev...

Vedro lice i radosne, ohrabrujuće reči rasvetlice i najsiromašniji
dom i štitiće kao amajlija oca i decu od mnogih iskušenja koja ih
odvlače od ljubavi doma...

Ali, zadatak stvaranja srećnog doma ne počiva samo na majci. I
očevi imaju u tome važnu ulogu. Muž je kao obruč oko riznice doma,
koji svojom jakom, iskrenom i odanom ljubavlju povezuje članove
domaćinstva, majku i decu, najčvršćim vezama zajedništva. Njegova
je dužnost da podstakne, radosnim rečima, napore majke u podiza-
nju njihove dece.

Majka retko ceni svoje delo i često suviše nisko ocenjuje svoj rad na koji gleda kao na domaće okapanje. Ona prolazi kroz isti proces iz dana u dan, iz sedmice u sedmicu, bez nekih velikih opipljivih rezultata. Ona nije u stanju da nabroji, na kraju dana, mnoštvo malih poslova koje je obavila. Kada svoja dostignuća uporedi sa dostignućima svoga muža, čini joj se da ono što čini nije vredno spomena.

Otac se često pojavljuje samozadovoljno raspoložen i ponosno nabraja šta je sve postigao u toku dana... Ona nije mnogo učinila, osim što se starala o deci, kuvala hranu, sređivala kuću. Nije trgovala, nije kupovala niti prodavala; nije se bavila zemljoradnjom niti je obrađivala zemlju; nije zamenjivala mehaničara – prema tome, nije radila ništa od čega bi se umorila...

A kada bi se zavesa povukla u stranu, kada bi otac i majka mogli da posmatraju svoj dnevni posao onako kako ga Bog posmatra, kada bi mogli da vide kako Njegovo svevideće oko upoređuje posao jednoga sa poslom drugoga, bili bi zaprepašćeni nebeskim otkrivenjem. Otac bi svoje poslove posmatrao u mnogo skromnijem okviru, dok bi majka stekla novu hrabrost i snagu da nastavi svoj rad mudro, istrajno i strpljivo.

Sada ona zna njegovu vrednost. Dok se otac bavio onim što može da propadne i nestane, majka se bavila razvijanjem uma i karaktera, radeći, ne samo za prolazno, već i za večno. Njeno delo, ako ga je obavljala kao verna sluškinja Božja, imaće besmrtnu vrednost. (Signs of the Times, 13. septembar 1877)

15. septembar 2012.

11. DECA TREBA DA IZGRADE URAVNOTEŽEN KARAKTER

***“Uzvišen je Gospod, jer nastava na visini... I tvrđa vremena
tvojega, sila spasenja tvojega biće mudrost i znanje;
strah Gospodnji biće blago tvoje.” (Isaija 33, 5.6)***

Čuvajte svoju decu od svakog mogućeg štetnog uticaja; jer su ona u detinjstvu mnogo spremnija da prihvate utiske, ili moralnog dostojanstva, neporočnosti i lepote karaktera, ili sebičnosti, poročnosti i neposlušnosti. Kada jednom dozvolimo da se nađu pod uticajem duha gundanja, oholosti, taštine, poročnosti, mrlja na njima može ostati sve dok i život traje.

Samo zato što je njihovo domaće vaspitanje bilo nepotpuno mladi su tako nespremni da se pokore odgovarajućim autoritetima. Ja sam majka, znam zato o čemu govorim kada kažem da su deca i omladina ne samo sigurniji, već i srećniji kada su podložni zdravim ograničenjima nego kada se povode za svojim sklonostima. (AA 469.470)

Cilj svakog roditelja treba da bude da pomogne svom detetu da stekne uravnotežen, skladan karakter. To je posao velikog obima i važnosti – delo koje zahteva ozbiljno razmišljanje i molitvu, ali i strpljiv, istrajan napor. Mora se položiti pravilan temelj, podići jak i čvrst okvir, a onda iz dana u dan raditi na građenju, glačanju i usavršavanju. (CPT 107.108)

Fizičke, mentalne i duhovne sposobnosti se moraju razvijati da bi se oblikovao pravilno uravnotežen karakter. Nad decom se mora stražariti, moramo ih čuvati i disciplinovati da bi se to uspešno ostvarilo. Potrebna je veština i strpljiv napor da bi se mladi uobličili na pravi način. Neke zle sklonosti se moraju pažljivo obuzdavati i nežno ukoravati; um treba podsticati da stane na stranu dobra. Dete se mora ohrabriti da pokušava da obuzda sebe, i sve se to mora činiti razborito ili će željeni cilj biti promašen.

Roditelji se s pravom mogu pitati: "Pa ko je u stanju da sve to postigne?" Samo je u Bogu njihova snaga, i ako Njega budu izostavili, ako ne budu od Njega tražili savet i pomoć, njihov zadatak će zaista biti beznadežan. Ali, molitvom, proučavanjem Biblije, i svojom iskrenom revnošću mogu postići uzvišeni uspeh u ovoj važnoj dužnosti i dobiti stostruku nagradu za sve uloženo vreme i trud...

Biblija, knjiga puna pouka, treba da bude njihov udžbenik... Utisci koji se urežu u mladi um teško se brišu. Kako je, onda, važno da ti utisci budu prave prirode, upućujući povodljive sposobnosti mladih u pravom smeru. (4T 197.198)

22. septembar 2012.

12. OTAC KAO SVEŠTENIK, MAJKA KAO UČITELJICA

***"Slušaj, sine, nastavu oca svojega, i ne ostavljaj nauke
matere svoje!" (Priče 1,8)***

Ljubav koja je stanovala u Hristovom srcu treba da se nastani i u našem srcu da bismo je mogli pokazati drugima. Svakoga dana treba da se jačamo dubokom Božjom ljubavlju i da učinimo da ta ljubav iz nas obasjava one oko nas...

Roditelji, vi imate crkvu u svom domu i Bog zahteva da u tu crkvu unesete nebesku blagodat koja nadmašuje svaki razum i nebesku silu, koja se ne može izmeriti. Vi možete imati tu blagodat i tu snagu, samo ako to želite. Ali, morate se vaspitati u skladu sa svojim kršćeničkim zavetom. Kada ste dali taj zavet, obećali ste, u ime Oca i Sina i Svetoga Duha, da ćete živeti Bogu i zato nemate prava da kršite taj zavet. Pomoć tri velike nebeske sile stoji vam na raspolaganju.

Kada u Hristovo ime budete zatražili blagodat da pobedite, ona će vam biti dara, jer obećanje glasi: "Ištite i daće vam se!" (Matej 7,7)

Da, tražite pomoć od Boga! Ako ste u nevolji, ne idite svojim susedima. Naučite se da svoje nevolje iznosite Bogu. Ako budete tražili, naći ćete, ako budete kucali, otvoriće vam se. Ali to zahteva veru, veru, veru! Pokažite živu veru u Hrista...

Otac je sveštenik i obruč oko doma! Majka je učiteljica mališana od njihovog detinjstva i kraljica domaćinstva. Ona se nikada ne sme prezreti. Nikada se pred decom njoj ne smeju uputiti olake, nepromišljene reči. Ona je njihova učiteljica. Mislina, rečima i delima otac treba da deci prikaže Hristovu religiju, tako da ona vide da on tačno zna šta znači biti hrišćanin...

U našem radu ne treba da se trudimo da ostavimo spoljašnji utisak. Treba da gledamo na Hrista, gledajući kakvu nam je ljubav dao Otac da se deca Božja nazovemo i budemo. I kakve li radosti, kakve li sile, dok to budemo činili! Neće to biti prvenstveno uzlet osećanja, već duboka i trajna radost. Mi treba da objavimo sigurne istine iz Božje Reči, tako da se one urežu u srce ljudi i da ljudi i žene požele da pođu stopama svoga Otkupitelja...

Molim se da vaše oči budu pomazane nebeskim melemom za oči, tako da možete raspoznati šta je istina, a šta je laž. Moramo se odenuti u bele haljine Hristove pravednosti. Treba da hodimo i da razgovaramo sa Bogom. (Manuscript 66, 1905)

29. septembar 2012.

13. RODITELJI TREBA DA SAVETUJU SVOJU DECU

“Sine moj, ako bi te mamili grešnici, ne pristaj!” (Priče 1, 10)

Roditelji treba da ohrabre svoju decu da im se poveravaju i da im otkrivaju bremena svoga srca, svoje male svakodnevne probleme i nevolje. Ako to budu činila, roditelji će naučiti da saosećaju sa svo-

jom decom, da se mole za njih i sa njima da ih Bog štiti i vodi. Tada će moći da im ukažu na njihovog vernog Prijatelja i Savetnika, koji može postradati sa njihovim slabostima. On je u svemu bio iskušan kao i mi, ali bez greha.

Sotona kuša decu da budu rezervisana prema svojim roditeljima i da izaberu svoje mlade i neiskusne drugove kao svoje poverenike; takve koji im ne mogu pomoći niti im dati dobar savet...

Deca bi se mogla sačuvati od mnogih zala kada bi bila prisnija sa svojim roditeljima. Roditelji treba da podstreknu svoju decu da budu otvorenija i iskrenija prema njima, da dolaze k njima sa svojim teškoćama, i kada su zbunjena, ne znajući kojim putem da krenu, da problem iznesu roditeljima upravo onako kako ga vide i da od njih zatraže savet.

Ko je u stanju da tako dobro vidi opasnosti koje im prete i da ukaže na njih kao bogobožni roditelji? Ko može da razume posebne temperamente svoje dece tako dobro kao roditelji? Majka, koja je posmatrala svaku promenu njihovog raspoloženja još od detinjstva, koja je upoznata sa njihovim prirodnim sklonostima, najbolje je pripremljena da im bude savetnik. Ko može da im kaže koje karakterne osobine treba da obuzdaju i savladaju tako kao majka, uz očevu pomoć?

Deca koja su hrišćani pretpostaviće ljubav i pohvalu svojih bogobožnih roditelja svakom drugom zemaljskom blagoslovu. Ona će voleti i poštovati svoje roditelje. To treba da postane jedno od glavnih razmišljanja u njihovom životu: Kako da svoje roditelje učinim srećnima? Deca koja nisu bila disciplinovana i nisu primila pravilne pouke imaju malo svesti o svojoj obavezi prema roditeljima...

Zaposlene ruke i noge nemaju vremena da prihvate svako iskušenje koje neprijatelj predlaže, ali su besposlene ruke i umovi i više nego spremni da se stave pod sotoninu upravu. Zato roditelji treba da uče svoju decu da je lenčarenje greh. (Signs of the Times, 6. un 1878)

Gospod zahteva savršenstvo od svoje otkupljene porodice. On poziva na savršenstvo u izgradnji karaktera. Očevi i majke naročito treba da nauče najbolje metode vaspitanja dece da bi mogli da sarađuju sa Bogom. Ljudi i žene, deca i omladina, odmeravaju se na

merilima Neba u skladu sa onim što pokazuju u svom domaćem životu. Ko je hrišćanin u domu, taj je hrišćanin na svakom mestu. Religija, unesena u dom, širi uticaj koji se ne može izmeriti. (SDA BC 5, 1085)

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za Subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Igor Bosnić
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2012.
Za internu upotrebu